

Uddrag af lov om Fredskov, hentet på Skov og Naturstyrelsens hjemmeside

Fredskov

De fleste private skove og alle offentlige skove er fredskov, hvilket vil sige, at ejerne er forpligtet til at anvende arealerne til skovbrugsformål og til at dyrke dem efter skovlovens krav om god og flersidig skovdrift.

Det vigtigste krav er, at fredskovsarealerne skal være bevokset med skov, der holdes i god stand og på længere sigt forbedres. Træerne skal plejes og fra tid til anden udtynnes af hensyn til skovens sundhed og til træets kvalitet. Træerne må ikke fældes, før de er hugstmodne, og de skal hugges, så de ikke ødelægger skovens variation og stabilitet. På nyfældede skovområder eller i områder, hvor træerne er væltet på grund af storm, skal der plantes skovtræer, som f.eks. bøg, eg, ask, gran og fyr.

Desuden indebærer fredskovsplikten, at skovbryn af løvtræer og buske skal bevares, og at egekrat ikke må ryddes. Sårbare naturtyper, der ligger i fredskovsområder, f.eks. vandhuller, moser, enge eller heder, skal også bevares og må hverken opdyrkes eller afvandes.

I fredskovene er der ligeledes forbud mod udstykninger, husdyrhold, byggeri og terrænændringer af forskellig art. Der skal tillige tages hensyn til fortidsminder og andre kulturhistoriske levn i skovene.

Juletræer og pyntegrønt må højst dyrkes på ti procent af skovens areal, så skovene kan opfylde kravet om flersidighed.

Skov- og Naturstyrelsen kan i særlige tilfælde ophæve fredskovsplikten på et areal, der ikke længere er egnet til skovdrift. Det vil medføre et krav om plantning af skov på et andet og større areal. På den måde sikres det, at det samlede skovareal bevares og forøges.

Skov- og Naturstyrelsen giver tilskud til pleje af naturområder i fredskov, fordi der her findes gode levesteder for de vilde planter og dyr.